

2. Úgy kell-e értelmezni a 2011/95/EU irányelv 9. cikkének (3) bekezdését az irányelv 2. cikkének d) pontjával összefüggésben,

hogy a kérelmező által aktívan követett vallási tan által megkövetelt és annak központi elemét képező vagy a kérelmező vallásos hitén alapuló és a kérelmező vallási identitása szempontjából különösen fontos, az érintett származási országban büntetés terhe mellett tiltott vallásos jellegű tevékenység vagy magatartásforma tekintetében

az üldöztetéstől való megalapozott félelemnek és a 2011/95/EU irányelv 6. cikkében felsorolt szereplők valamelyike általi üldözés vagy embertelen, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés e szereplők általi alkalmazása tényleges veszélyének („real risk”) a megállapítása szempontjából

- a) értékelő jellegű viszonyító megközelítésre van szükség olyan formában, hogy a kérelmező hitének hitüket a tilalom ellenére gyakorló követőinek számát az e hitbéli tevékenység miatt a kérelmező származási országában megvalósult tényleges üldözési cselekmények számához kell viszonyítani, és az állami bűnüldözési gyakorlat esetleges bizonytalanságát és kiszámíthatatlanságát is figyelembe kell venni,

vagy

- b) elegendő annak bizonyítása, hogy a származási ország bűnüldözési gyakorlatában ténylegesen alkalmazzák azokat az előírásokat, amelyek büntetés terhe mellett tiltják a kérelmező által aktívan követett vallási tan által megkövetelt és annak központi elemét képező vagy a kérelmező vallásos hitén alapuló és a kérelmező vallási identitása szempontjából különösen fontos vallásos jellegű tevékenységet vagy magatartásformát?

3. Összeegyeztethető-e az uniós jog alkalmazási elsőbbségének elvével az olyan nemzeti eljárásjogi rendelkezés, amely a tényállást megállapító bíróságot a felülvizsgálat keretében eljáró bíróság jogi értékeléséhez köti (jelen esetben: a VwGO [közigazgatási bírósági rendtartás] 144. § -ának (6) bekezdése), ha a tényállást megállapító bíróság a felülvizsgálat keretében eljáró bíróságtól eltérően kíván értelmezni valamely uniós jogi rendelkezést, az uniós jogot azonban még az előzetes döntéshozatali eljárás EUMSZ 267. cikk második bekezdése alapján történő lefolytatását követően sem értelmezheti így a felülvizsgálat keretében eljáró bíróság jogi értékeléséhez való nemzeti jogi kötöttség miatt?

(¹) A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 337., 9. o.).

A Finanzgericht Düsseldorf [Németország] által 2015. április 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – GE Healthcare GmbH kontra Hauptzollamt Düsseldorf

(C-173/15. sz. ügy)

(2015/C 236/32)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: GE Healthcare GmbH

Alperes: Hauptzollamt Düsseldorf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Be lehet-e vonni a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet (¹) (a továbbiakban: Vámkódex) 32. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett jogdíjakat és licencdíjakat a vámértékbe annak ellenére, hogy sem a szerződéskötéskor, sem a vámtartozás keletkezése szempontjából releváns – a jelen ügyben a Vámkódex 201. cikkének (2) bekezdéséből és 214. cikkének (1) bekezdéséből eredő – időpontban nem állapítható meg jogdíj- és licencdíj-fizetési kötelezettség keletkezése?

- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: vonatkozhatnak-e a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett, védjeggyel kapcsolatos jogdíjak és licencdíjak az importált árukra annak ellenére, hogy szolgáltatásokért és a közös cégcsoport neve fő elemének használatáért is fizetik azokat?
- 3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: az importált áru közösségi exportra történő eladásának a Vámkódex 32. cikke (5) bekezdésének b) pontja szerinti feltételét képezhetik-e a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett, védjeggyel kapcsolatos jogdíjak és licencdíjak annak ellenére, hogy megfizetésüket az eladóval és a vevővel függőségi viszonyban lévő vállalkozástól követelték és azokat attól kapták meg?
- 4) A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és amennyiben a jogdíjak és licencdíjak – akár csak a jelen ügyben – részben az importált árukra, részben pedig a behozatalt követő szolgáltatásokra vonatkoznak: az-e a következménye a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK rendelet ⁽²⁾ (a továbbiakban: a Vámkódex végrehajtási rendelete) 158. cikkének (3) bekezdése értelmében csak objektív és számszerűsíthető adatok alapján megtehető, megfelelő arányú megosztásnak és a Vámkódex 32. cikkének (2) bekezdéséhez fűzött, a Vámkódex végrehajtási rendeletének 23. mellékletében megtalálható értelmező megjegyzésnek, hogy csak a Vámkódex 29. cikke szerinti vámérték javítható ki, vagy amennyiben a Vámkódex 29. cikke alapján nem határozható meg a vámérték, úgy a Vámkódex 31. cikke alapján meghatározandó vámérték megállapítása során is lehetőség van a Vámkódex végrehajtási rendelete 158. cikkének (3) bekezdésében előírt megosztásra, amennyiben e költségeket egyébként nem vennék figyelembe?

⁽¹⁾ HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

⁽²⁾ HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.

Az Înalta Curte de Casație și Justiție [Románia] által 2015. április 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Taser International Inc. kontra SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

(C-175/15. sz. ügy)

(2015/C 236/33)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Înalta Curte de Casație și Justiție

Az alapeljárás felei

Felperes: Taser International Inc.

Alperes: SC Gate 4 Business SRL, Cristian Mircea Anastasiu

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 24. cikkét, hogy az „e rendelet egyéb rendelkezései alapján fennálló joghatóság” kifejezés azt az esetet is magában foglalja, amikor az Európai Unió valamely tagállamában lajstromozott védjegyhez fűződő jogok átruházására irányuló szerződés felei a szerződéses kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos valamennyi jogvita elbírálására egyértelműen és vitathatatlanul olyan állam bíróságainak joghatóságát kötötték ki, amely nem tagja az Európai Uniónak, és amelyben a felperes lakóhellyel (székhellyel) rendelkezik, de a felperes az Európai Unió azon tagállamának bíróságához fordult, amelynek területén az alperes lakóhellyel (székhellyel) rendelkezik?